

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Endrödi Sándor meghalt*

Forrás:

A Vap.

Sp.

(Hely)

1920. x7.9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Endrödi Sándor

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinymonda 1920

Endrödi Sándor meghalt

Endrödi Sándor, a múlt század utolsó negyedének egyik legkiválóbb lírikusa, hetven esztendő, korában, budai lakásán, tegnap délelőtt meghalt. Az ősz poéta, akinek *Tűcsökdalait* s kurucnóráit harminc év előtt országoszereték énekeltek és szavalták s aki első versét 1868-ban a *Nefelejts* című folyóiratba írta, most szinte cifeledetlen hunyt el hosszas betegeskedés után. Évek óta hallgatott már. Utolsó köteté, az *Anakreoni dalok*, 1910-ben jelent meg s tiz esztendő rohanó forgataga elérte róla a közönség érdeklődését.

A mellőzés, a felejtés igaztalanul és méltatlanul érte Endrödi Sándort. Nemes, tiszta költészetének gazdag érzelmi skálája, amelyben a csendes meghatódástól a szilaj indulatig és férfias jókedv csapongásáig minden hang közvellenül, frissen zeng, legjelentékenyebb költőink sorába avatta, s vanak versei. — köztük az ismert *Visszavártak* — amelyek egy gazdagabb irodalomnak is igaz nyereségei lennének.

Endrödi Veszprémben született a múlt század közepén, ahol atyja, Kuparicz Sándor, törvényszéki bíró volt. Iskoláit Nagyszombatban kezdte s a

gimnázium utolsó osztályait Székesfehérvárott végezte, ahol költeményeivel már fellélt az önképzőkörben, amelynek Wekerle Sándor volt az elnöke. Egy ideig a színészi pálya romantikája kísértette, majd az érettség után Berlinben és Lipcsében hallgatott irodalmi és esztétikai előadásokat. Mikor visszajött, tanári oklevelet szerzett s a nagyváradi reáliskolánál lett tanár. Innen 1892-ben *Péchy* Tamás, akkori házinök a fővárosba hívatta az akkor már ünnepeit, népszerű költőt s kinevezte a képviselőház naplószerkesztőjének. Első verseskönete, a *Tűcsökdalok*, 1876-ban jelent meg s pár év múlva már a Petőfi-Társaság, utóbb a Kisfaludy-Társaság tagjai sorába választotta, 1907-ben pedig az Akadémia levelező tagja lett. Összegyűjtött költeményei 1904-ben jelentek meg négy kötetben. Költészetének jellemzését Beöthy Zoltán írta meg 1906-ban az Akadémiai Értesítőben.

Az elhunytban Endrödi Béla dr., a Társaság szerekasztója édesatyját gyászolja. A nagy költő temetéséről a Magyar Tudományos Akadémia és az irodalmi társaságok ma délután tartandó megbeszélésükön határoznak.